

ĐỖ-VĂN-Y
QUẢN-LÝ
GIÁ bán nhứt trình
AN-HÀ
Trọn năm.....5400
Sáu tháng.....3 00
GIÁ bán riêng nhứt
trình L'APPEL
Trọn năm.....6400
Sáu tháng.....4 00
GIÁ bán chung hai bên
Trọn năm.....10400
Sáu tháng.....6 00

AN-HÀ-BẢO

MỖI TUẦN XUẤT BẢN NGÀY THỨ NĂM
ÉDITION EN QUÊ-NGŨ DE L'APPEL

Organe d'Informations Agricoles, Commerciales et Industrielles
NHÀ BÁO Ở TAI ĐƯỜNG - Boulevard Delanoue - Cantho
Directeur Politique: TRẦN-ĐẮC-NGHĨA

DEPOT LEGAL
HOCCHINE
N3662

PHẠM-KY-XUONG
CHỦ-NỰT

Về việc mua bán hay là
mua nhứt-trình hay là gởi
bài đăng báo xin đề thơ
cho M. ĐỖ-VĂN-Y quản-lý

Lúc mua báo xin các
ngài chiếu cố, gởi số tiền
luôn, bản-quản lấy làm
thảm cảm.

HỘI KHUYẾN-HỌC CÁNTHO nhóm ngày 5 Mai 1925

Ngày 5 Mai 1925 lúc 6 giờ chiều
Hội Khuyến-Học Cántho nhóm
nơi từng lầu nhà Công-sở làng
Tanan. Các Hội-viên có mặt đến
nhóm là:

M. M. Võ-văn-Thom Trần-văn-Lượng
Ng-văn-Tây Phan-xuân-Lang
Đông-ng-Dieu Bùi-thế-Thường
Huỳnh-v-Bút Võ-văn-Trong
Trần-d-Nghĩa Đỗ-văn-Y
Ng-quan-Khuê Phạm-bá-Đại
Đê-eg-Xuyến Ngô-hào-Ngôi
Ngô-văn-Ba Mã-Xến
Mai-bá-Kỷ Võ-phạm-Hộ
Ng-duy-Dương Ng-thuận-Sanh

Khi các Hội-viên an tọa, thì ông
Võ-văn-Thom chánh chủ-hội đứng
lên tỏ bày các công việc trong hội
hành; chẳng những năm năm rồi mà
thời, nhứt là mấy năm sau này,
việc hành-dộng của hội xem ra một
ngày một suy kém. Nghi vì Hội
Khuyến-học của chúng ta lập thành
đến nay ước trên 20 năm, có quan
trên châu tất, lại tỉnh Cántho đây
là một tỉnh điển-dịa phi nhiều, giàu
có nhứt trong cõi Namkỳ, thêm
được tiếng là kinh đô miêng Hậu-
giang, dân cư đông đảo, nhiều nhà
phủ hộ vẫn thường thấy có nhiệ
tâm, dồi dào cùng các hội phước
thiện và công ích; lẽ gì Hội chúng
ta bành trướng thành-hành lâu rồi;
nhưng khá tiếc cho Hội chúng ta
không được vậy; mà chẳng phải là
lỗi ở nơi ai, vì những chức việc
trong ban trị-sự phần nhiều bị việc
quan ràng buộc, không rảnh rang
được mà thì thờ cớ-dộng làm cho
Hội được hưng vượng. Vậy xin
các Hội-viên đồng tình công cử
ban trị-sự mới, chọn những vị nào
trong Hội thường có giờ dư và sốt
sắng mà thì hành, phần sự của
mình, được làm cho Hội chúng ta
sẽ mở-mang thêm.

Kể đó M. Phan-xuân-Lang là
Thủ-biên của hội, trình số tài-chánh
trong năm rồi thì số hội-viên đông
được có 22 đồng mà thôi. Hội định
gởi giấy thỉnh các hội-viên nào
chưa đồng số tiền của mình vào
hội thì phải mau mau đóng tít đi
và gởi tờ mới những viên chức
trong các ty các sở ở châu-thành
dự vào hội cho được tháng số.

Lúc cử ban trị-sự, ông Chánh
chủ-hội xin ông Trần-văn-Lượng
đứng làm đầu để xem xét việc chọn
cử này. Ông Trần-văn-Lượng
Thừa-biên kim-chức-thơ-toán trong
bản-tỉnh, năm rồi làm Phó-chủ-hội,
năm nay cứ theo lời của ông xin,
thì ông chịu lãnh chức Thợ-kỹ để
được dễ bề giúp sức cho Hội; thật

dâng khen cái lòng nhiệt thành của
ông dồi cùng Hội, chẳng nề tước
phẩm cao thấp chi, (làm Phó chủ-
hội, ông không dánh, nài xin làm
thợ kỹ mà thôi). Hội Khuyến-học
Cántho rất may-máng mà có được
Hội-viên dánh phục như thế.

Ban Trị-sự năm 1925, đồng
công cử như sau này:

President: M. Võ-văn-Thom
1^{er} Vice-Président: M. Ng-văn-Tây
2^{er} Vice-Président: M. Ng q-Khuê
Secrétaire: M. Trần-v-Lượng
Trésorier: M. Phan-x-Lang
1^{er} Commissaire: M. Trần-d-Nghĩa
2^{er} Commissaire: M. Đê-eg-Xuyến
1^{er} Bibliothécaire: M. Đỗ-văn-Y
2^{er} Bibliothécaire: M. Phạm-bá-Đại

Cử xong, Hội định kể từ 1^{er} Mai
1925, tiến hội-viên mỗi tháng đóng
vào hội (cotisation mensuelle) thì
là 0450, chứ không phải 0420 như
từ bấy lâu nay vậy.

Ông chánh chủ-hội xin giữa hội
từ rày sắp lên, cử mỗi lần cuối tháng
lúc mấy vị Cai Phó tổng và mấy vị
giáo học về Tòa-bộ lãnh lương thì
xin mời đến Hội-quản được dự
nghe diễn thuyết bằng tiếng tây
hoặc tiếng Annam về một vấn đề
hữu ích hữu lợi thì trong xứ ta.

Mỗi kỳ có một vị Hội-viên đứng ra
diễn-thuyết. Cả thầy đồng ứng ý

Hội định mua các thứ nhứt trình
kể dưới đây để tại Văn-thơ-phòng
của Hội, mỗi buổi chiếu Hội-viên
sẽ đến đó mà xem.

- 1- L'Illustration
- 2- Je sais tout
- 3- Lecture pour tous
- 4- Le Progrès Annamite
- 5- L'Impartial
- 6- L'Echo Annamite
- 7- Le Nam-Phong

Còn nhứt trình L'APPEL và AN-
HÀ-BẢO thì M. ĐỖ-VĂN-Y quản-lý
Ấn-quán Hậu-giang xin hiến cho
Hội mỗi tuần một số.

Hội Khuyến học Cántho kể từ
đây có lẽ sẽ được chấn chỉnh lại
sùng-túc như lúc ban đầu (khi mới
lập hội 1903-1904-1905) như là
ban trị-sự năm nay có được mấy
ông mới dự vào như là: ông Huyền
Tây, ông Thừa-Biên Lượng, ông
Trường-Tòa Khuê, ông Trần-dát-
Nghĩa, ông Đê-eg-Xuyến, ông
Đỗ-văn-Y, v... v..., cả thầy đều có
lòng lo lắng cho hội lắm. Vậy mấy
ông Cai Phó tổng, Ban-Biên, Hội-
đồng cũng chú ý giáo-học và các
vị diễn chũ; vì đây là một cuộc để
giúp ích cho việc học thức và việc
tân-hóa trong tỉnh mình, lại một
tháng chỉ tốn năm cái chẳng bao
nhiều; các ngài cũng nên vào hội
để giúp sức cho hội được vững-
vàng mà mở mang đức công ích
trong xứ mình.

Tiê-TRUNG

Luận về hôn nhân

(Tiếp theo)

Nói về một ít điều lệ của vợ chồng

Những vợ chồng mà người ta
nói rằng: "Ông an-chà bà an-nem"
là đều xấu hổ và tệ lậu lắm. Trước
kia tôi đã nói; vợ chồng thì phải
giữ tin nghĩa với nhau là không
chờ khá thông dâm cùng ai, vợ chờ
khả ngoại tình, lại luật đạo-dạy
phải như phu như phụ là cùng
vì muốn cho vợ chồng gia đạo
thuận hòa cho khỏi sanh ra cái dều
tệ lậu. Mà phần nhiều người ta
không chịu nhận lấy sự nghiêm
đay ấy là trọng ich, nên thầy ich có
ai nơi giữ. Nhứt là mấy anh đồn
ông thường tự ý mà sanh tâm
thông dâm cùng kẻ khác vì mấy
ảnh hay dùng câu tục truyền rằng
"trai năm thể bảy thiệp" nên sự
vui sướng của mấy anh không có
đều nào làm cho mấy anh ngại
ngùng hết. Thế thì câu tục truyền
này thì báo hại biết bao nhiêu. Mấy
ảnh tự thì làm gương xấu trước
dẫn lối đem đường cho yêu qui
vào nhà nên trước nó đã xử chồng
vào chôn tôi làm tội lỗi mà thỉnh
thoảng rồi sau nó xô đẩy vợ vào
chỗ hôn nhơ. Bởi vậy mà ta mới
gặp hàng người kêu là ông an-chà
bà an-nem đó.

Sự vợ chồng là như một hội hôn
hiệp-nhau (Une société ou Associa-
tion) vậy. Lễ công bình tự nhiên
thì chẳng ai trong hội được phép
lấy của trong hội mà xai việc riêng
mình, phải xai việc chung cho hội
mà thôi, mà nếu có ai vì lòng tham
lắm, lên lúc lấy của chung mà xai
riêng như vậy thì chắc thật hội sẽ
hư rã, mà nhứt là người lớn có
quyền tước trong hội, vì lẽ kẻ lớn
mà làm gương xấu tham-lam thì
kẻ nhỏ như là người chẳng ngay
thẳng sẽ nhơn dịp ấy mà phá tan
trộm lên những của cải trong hội
mà làm ra tư lợi cho họ cho. Khi
cái tiếng phân-bi biệt-thứ lợi
riêng mà nhỏ này không làm theo
thi đại làm. Lớn nhỏ đều chung
lên mà phá tan như vậy thì hội
hôn có hư rã không?

Càng một lẽ ấy về sự vợ chồng
thì cũng vậy, nếu muốn cho vợ
đứng ngoại tình cùng ai thì như
sao chồng lại thông dâm với kẻ
khác? Chồng là người bề trên mà
trên không biết nghĩ, sanh tâm
lâm dâm vui riêng thì vợ là người bề
dưới và như là người không được
thuận nết, chẳng lấy chữ trinh làm
trọng thì họ chắc phải bất bình,
mà bất bình rồi họ mới nghĩ làm
sao? Có phải dễ ợt ra như dều
tý thì trên kia mà chờ. Nhứt là ta
phải sợ con mà dục-tính mà xai
lãnh đón ngang cho làm, nếu ta sợ

đề nó chen vào thì ác là giadinh
phải ngửa nghiêng vậy.

Vốn tính người ta thường ưa
sự vui sướng hơn là ép mình chịu
sự cực khổ. Mà dẫu là vui sướng
dẫu là cực khổ, xin người nghĩ thử
coi. Sướng trước cực sau, vui nay
buồn mai, vui hoài thì buồn mai.
Người ta tập tành ở nhưng sung
sướng đã quen nên mới có sự
chọn lựa đôi bạn nơi nhà hào gia
phủ hộ. Dàng mà chi? Dàng sướng
vui phần xác, khỏi nhọc nhàn cực
khổ, sáng tiền sàng của xai phí lỏa
lụa, khỏi dều lao tâm mệt mỏi làm
ra như kẻ khác vậy. Đây chẳng
phải tôi nói người ta phải tiếm
kiếm nơi nghèo nàn cực khổ mà
làm bạn đâu, tôi nào thì theo tôi
nếu người ta có ý ngay lành mà
chọn nơi phủ gia quyền quới thì
cũng tốt vậy; nhưng tôi nói những
người tâm tánh bèn hạ có một
ý xấu biết chăm nom của cải người
ta cho dặng thung dung sung
sướng, mà chẳng biết cho sự ở
không nhưng đó làm hại cho
người ta là dường nào. Mấy kẻ đã
từng quen sự sung sướng làm vậy
mà chẳng từng quen sự cực khổ
của đời và chẳng nghĩ cho người
đời là phải cực khổ thì họ chẳng
biết dặng cái sự cực khổ của đời
là gì, bởi cho nên khi họ nom được
của cải rồi thì chắc sao họ cũng
lãng phí của tiền trong dặng tội lỗi
rồi lại thì an-chàng lo của kho
cùng hết. Khi của cải hết rồi thân
thể họ phải ra thế nào? Sướng
quen mà cực không quen thì buổi
hết tiền của này làm sao mà làm
ra cho có tiền bạc mà tiêu xai? Vậy
thì phải làm sao đây? Chắc mười
phần phải làm quây. Khôn thay!
Mấy câu đây xưa là công từ rày là
tội nhơn của xã-hội. Vậy mấy ông
mấy bà có con gả cưới xin nghiêm
xét thử coi.

Xin cáo lỗi chừ dặc giả vì tôi nói
dạ xa dể, tôi muốn nói người ta bởi
ưa sự thung dung mà sanh ra các
điều tệ lậu mà nhứt là nó đem ta
vào dều tệ lậu xấu hổ là dều
người ta gọi rằng: ông an-chà bà
an-nem vậy.

Nếu có ai không có dều tệ lậu
xấu xa này mà hỏi tôi rằng: Người
ta có phước mà sanh ra nơi quyền
quới phú qui rồi cũng buộc người
ta phải làm lụng cực nhọc như kẻ
nghèo nàn vậy sao? Tôi xin thưa
lại rằng: Sự làm lụng này dặng
ai tất cả. Sự làm việc là như một
thứ thuốc để chữa bệnh người ta
vậy. Nhưng thử nào theo thứ này
hễ nghèo thì làm việc nặng nề một

Văn uyên

Hàn-gia tự tình

Bát đề chi, ra một chữ nghèo?
Bối đi, hất bỏ nó còn theo.
Sẽ bán tay trắng, vàng nào dính,
Lát đi rồi đến, bạc chẳng đeo.
Kế sách nhện thêu tơ hực-hở,
Thếp đèn bướm lượn ngọn leo heo.
Bốn lòng càng khắc càng đầy đầy,
Qui-liêu sớm toan vượt khỏi đèo.

LÊ-THANH-LONG

Khổ-nhiệt

Tử vi liên-ngâm

Lá cây im lặng, gió đầu rồi?
Tiết hạ nay, sao quá nắng-nổi...??
Trà lợ thấm khan còn cốc-giọng.
Quạt toí hầu mãi vẫn mờ-hôi.
Giãi nồng mưa sớm, mây chưa hiệp.
Tắm mát sông chiều, nước cũng sôi.
Sống ghê hiện tại, ngồi đờn ngộ..
Lá cây im lặng, gió đầu rồi?

LÊ-THANH-LONG

nhọc, còn giàu có sang cả thì làm
việc nhẹ nhàn theo thú họ, hoặc
làm việc phần tri, tin toán, đặt để
giấy tờ đơn trạng việc quan hay là
việc tư, nhưng cũng phải làm việc
xác thêm thì trong mình mới bỏ
khoẻ, mấy người làm việc phần
tri thì thường hay tập chơi thể
thao trong giờ rảnh thì cũng như
làm việc xác vậy, về phần đơn bà
con gái thì cũng phải làm việc vậy,
may mà, thiếu thừa, chỉ biểu xem
xét việc nhà làm việc nhẹ nhàn chút
đinh. Đó là phương thuốc mầu
chữa bệnh phần hôn và phần xác
người ta. Còn một môn thuốc độc
mà người ta không ngờ là sự ở
không nhưng, sự kết bạn cùng
dàng trác nết, sự dâm dục bội bề, sự
côi sách hoa tình, văn văn, mấy sự
hại này nó đem biết bao nhiêu
người ta trong dặng tội lỗi. Nhứt
là sự ở không nhưng là dều tôi
quả quyết cho nó càng phạm vào
sự hại về tệ lậu trong bài tôi bàn
giải hôm nay, vì lẽ nhàn cư vì bất
thiện, ở không thì sanh chuyện
quây và lại sự ở không nhưng là
dầu mọi sự xấu (L'oisiveté est la
mère de tous les vices.)

Tôi đây bài này gán hết nên xin
hồi sự tệ lậu nói trên đây thường
gặp chôn nào? Nếu anh em không
giận tôi thì tôi sẽ nói rằng: sự tệ
lậu này thường gặp nơi chôn kinh
thành đô hội hơn là nơi đồng bãi
quê mùa, như là Saigon, Cholon
cùng các tỉnh thành thì khác như
vậy, vì các nơi ấy phần nhiều
người ta hay ở không nhưng, so
sánh trau giới sắc diện và đó là cái
đinh trừ các muôn văn tội lỗi
vậy.

Ngán thay cái chôn hồng trần
Đua chen tôi lỗi phước phần đã quên
(Sẽ tiếp)

F. Bùi-công-Hội

Bà có lợi MÀ ĐƯỢC PHƯỚC

Tôi viết bài chi, luận việc gì, không muốn nói giống dài, vì sợ thất công tôi viết và sợ mất ngày giờ cho chữ vị khán quan nhâm tại mỗi mắt.

Tuy vậy, nay tôi phải tiếp ít hàng về vấn đề "Lập tiệm cầm đồ" vì sự ấy cần kiệp chẳng những cho nhà tư-bôn, lại cứu con nhà nghèo cái "nạn đi cầm đồ".

Tuần trước đã chỉ rồi cái đại lợi về sự lập tiệm cầm đồ. Nay nói đến cái nạn đi cầm đồ có khi một hai người cho là một cái "nạn" kỳ quái lắm đó.

Nhưng ai để vài phút mà suy nghĩ thì chẳng chỉ cho rằng là cái "nạn đi cầm đồ" quả có chẳng sai: ví dụ một người từng tiền ở Trồn muốn đi cầm đồ giá đáng năm, ba đồng bạc; từ Trồn đi Cánh, đi về, còn hết 0.70 tiền lãi; ăn cơm và xài phí hết ba cái. Tệ ra cầm đồ được ba đồng, chưa tính tiền lãi mà đã thầy hao hết một đồng. Bấy giờ tính tiền lãi mười tháng hết 0.60 nửa là 1.60, thì 3% cầm đồ mà xài được có 1.40.

Vì vậy mà nhà nghèo xài một đồng bạc phải thành hai đồng, cho nên phải nghèo thêm hoài, đó giá đáng 70, 80, đem cầm được có 30 rồi tháng mang đi chuộc không được phải bỏ!

Ấy là cái nạn lớn của nhà nghèo đó; còn việc chờ đợi lòng nhong trong lúc đi cầm, không cần nói đến nhà nghèo chịu sự ấy đã quen.

Nay nêu các nhà tư-bôn lo lập tiệm cầm đồ nhỏ ở các chợ nhỏ ấy là lợi cho mình mà có ích cho đồng bang.

Có đáng lập chăng?

Có nên ra dạng thủ lợi và giải cái nạn đi cầm đồ cho nhà nghèo chăng?

Tôi đã tính rõ, kỳ báo trước rằng lời xấp hai sự mua ruộng, ai này hãy nhớ, hãy để ý lo lập tiệm cầm đồ. Chẳng những để ý mà thôi lại gán lo lập cho nên mới hay.

ĐẶNG-VĂN-CHIẾU
Trồn

Nghỉ lễ thăng thiên (ASCENSION)

Thứ năm 21 Mai nhằm lễ Thăng-thiên, các ty các sở đều nghỉ, An-quân Hậu-giang cũng nghỉ, Bôn-báo không thể xuất bản được, nên phải nghỉ một kỳ qua ngày 28 Mai sẽ xuất bản lại.

Vậy kính xin Độc-giả niệm tình miêng nghĩ.
An-Hà

Công ty Bảo kê

Chữ vị muốn bảo-kê xe hơi, xe kéo cũng là nhà cửa về việc hỏa-hoạn, không cần lên tận Saigon, xin đến tại NHAI HẬU GIANG mà thương nghị. Bôn-quân thay mặt cho hãng "Assurance Franco-asiatique" là một công ty bảo-kê rất có tiếng ở Saigon. Khi có việc rủi ro xảy đến thì công ty bồi thường và điều đình các việc lập tức, không hề trễ nãi.

Xin quý vị chiếu cố.

Cuộc đua xe máy đạp

Có thể lập tại Cánh được chăng?

Bởi thấy ở kinh-thành Saigon các thương gia thường hay cuộc đua xe máy đạp, trước để cho mấy người đi xe máy đạp giải trí, sau để rao hàng hóa của mình mà cũng là một cuộc giúp vui trong kinh-thành, nên chánh-phủ cũng sẵn lòng cho phép vậy. Như mới rồi đây, nhà báo l'Impartial lập cuộc đua này cũng có các nhà buôn dự vào trợ giúp thường, đua từ Vũng-tàu vô Saigon (92^{km}) nghỉ đầu M. Ngô-văn-Lương lãnh được giải nhất.

Nghỉ vì tại Cánh cũng mấy tỉnh kể như là Sóc-trăng, Long-xuyên, Rach-giá cũng có biếm người đạp xe máy thiện tài, nhưng vì cuộc đua này lập tại Saigon, đường đi xa xuôi cách trở, cũng bất tiện cho mấy tay đi xe máy đạp giải đến đó mà dự đua. Nên Bôn-báo muốn ra công xin phép lập một cuộc đua xe máy đạp tại Cánh, bắt từ Omôn đua xuống Cánh, đường trường 21^{km}. (đây là lần đầu cũng nên thử đua gần gần vậy; nếu có thể được, sau sẽ đua từ Long-xuyên Cánh hoặc là Sóc-trăng Cánh).— Cuộc này: tưởng các nhà buôn xe máy, xe hơi, hoặc là hàng hóa tập dụng ở Saigon cũng nên hiệp tâm cùng Bôn-báo mà phụ sức treo giải thưởng vào, để cho tiện cách rao hàng trong miêng Hậu-giang này, vì bấy lâu tuy đã có rao hoặc trong báo, hoặc dán hình nơi mấy vách tường, nhưng mà phần nhiều thiên hạ, nhứt là ở mấy tỉnh Hậu-giang này cũng chưa biết được tên nhà buôn của mình; nay đây là một dịp tốt, xin các nhà buôn ở Saigon cùng ở mấy tỉnh Cánh, Sóc-trăng, Bắ-liêu, Rach-giá, hãy hiệp ý cùng Bôn-báo mà làm cuộc này cho thành tựu.

Bôn-báo có mấy lời cáo trình trên đây, vậy các nhà buôn hoặc ở Saigon, hoặc ở trong lục tỉnh, nhà nào muốn hiệp sức cùng Bôn-báo và giúp treo thưởng môn đồ chi, xin cho Bôn-báo biết trước từ đây tới 1^{er} Juin được Bôn-báo liệu định mà xin phép mở cuộc đua này và đăng báo cho mấy người nào muốn đua thì xin đăng tên vào sổ.

AN-HÀ-BÁO

Giá độ hay chữ

Chẳng chỉ học lòng cho bằng sự học không đến nơi đến chốn, học lòng mình, nhứt là học lòng cho bà con, có bác, xóm làng giềng.

Vì như người học nho nữa chừng, trong trí tưởng mình đã hay chữ. Có kẻ vừa biết đọc nhom-nhem ít câu Minh-tâm, đến đâu tài ham nói; ai hỏi tới với khoe mình là người ăn học nho. Khi hỏi gặt lại: « anh ăn học nho xin nói sơ, tóm tắt, tôi nghe tư tưởng ông Không-tử thế nào? lời đàm biện ông Mạnh-tử thế nào? lý tưởng Trang-tử thế nào? »

Tự nhiên anh "nho" không biết mình mông trời biển đầu là đầu.

Cho hay học một đạo mà không biết mài đạo ấy thì càng tối tăm lầm lạc hơn kẻ dốt muốn phần.

Lại có kẻ nói: « Tôi ăn học Tây. » Hỏi phương Tây dạy cách làm người ra thế nào?

Không biết đầu trả lời; thậm chí, mượn làm giùm một cái đơn chữ Langsa, viết thôi bởi không ra bởi, bép không ra bép.

Lạ quá! Thất được cái cà-ra-hoạch, mang được đôi béc-chinh, đội được cái nón ba-na-ma, mặc được bộ đồ ca-ky, đeo được cái banh-xà-nê, đã tưởng mình là trung-tâm-diêm của vô-trụ! Gây với ai tài nơi sít-cà-rây cu-son, chơi với ai tài xưng hô, toa, lý, mỗ!

Bây giờ đem anh thầy "Minh-tâm" lại gần mông-xư kia, anh thầy "Minh-tâm" nói: « Nhon sanh bắt học mình minh... » mông-xư nọ vọt « Sít-cà-rây cu-son, mỗ nọ ba cổ nết. » Hai người không ai hiểu ai hết, vui xuyến đi thôi!

Anh kia không biết anh nọ nói đi gì, mà hai anh đều tưởng mình là bực người cao thượng...

Không ai cấm được cái dốt, dốt cũng làm người như ai vậy, không nhứt nhá gì, song dốt mà giá độ hay chữ, khó coi quá!

X.....

Loan phụng hòa minh

Tôi lấy làm mừng vui mà tiếp dựng thiệp của M. Đào-văn-Ấn, Thủ-bộ làng Thới-thạnh (Omôn) mời đến

TRUNG-CHAU LỮ-QUÁN (Hotel Central)

Nhà
khách-
sạng
Trung-
chau
lữ-
quán
phòng
rộng rãi
mát mẻ
và
sạch sẽ
ở giữa
châu-
thanh



Kính trình Lục-châu quý khách rõ: Ngày 1er Janvier 1924 rồi đây, chúng tôi có mở một nhà khách-sạng hiệu: là TRUNG-CHAU LỮ QUÁN (HOTEL CENTRAL) tại đường Boulevard Delanoue, giữa châu-thành Cánh, chỗ nhà in cũ. Nhà ngủ chúng tôi cao-ráo sạch-sẻ, ở nhâm chỗ thanh vắng, êm tịnh và trung vào trung ương châu thành.

Phòng thì rộng-rãi, mát mẻ, nhà tắm nhà tắm, nhà bếp thầy đều tinh-khiết, văn-vang; giường nệm, drap, cũng là khăn bàn áo gối trong phòng thường giữ-gìn sạch-sẻ. Lại trong mỗi phòng có đặt ống dẫn nước cho tiện bề quý khách rửa-rây. Phía sau có chỗ để xe hơi.

Phòng chúng tôi làm thiết là kỷ lưỡng, quý vị hành khách đến ở sẽ được mọi bề thuận tiện, tưởng không đầu bằng. Xin quý khách đến ở một lần thì rõ.

GÂY MÔN

Thước SIROP de DESCHIENS có huyết hồ

Làm cho trung tâm máu mảy, lý là một vị thuốc của các Lương-y trứ danh. Thời nay hễ bệnh huyết hồ thì có thể chữa được. Các nhà thuốc tại thành Paris đều dùng nó. Yếu cầu tại Paris: DESCHIENS, 9 đường Paul-Bonary và các nhà bán thuốc.

ngày 19, 20 và 21 tháng tư Annam, năm Ất-sửu, nhằm ngày 11, 12 và 13 Mai 1925 đến dự tiệc mừng cùng người, nhơn dịp ông thân người định

đổi bạn cho linh hiển độ là M. Đào-văn-Tổ, giáo tập cai trường Trồn (Cánh), cũng có Châu-thị-Bảy, ái nữ của M. Châu-văn-Ngọc, đại hương cả ở Giồng-riêng (Rach-giá).

Một vì tình huệ cổ, hai vì nghĩa cổ giao, lễ thì tôi phải hôn thân đến tận nơi mà chung vui cùng người và chúc mừng cho có đầu chủ rể, nhưng tiếc vì ngày giờ, tôi không có đủ, lại thêm bận việc qua quan, nên tôi tạm dời hàng kính tạ ơn người có lòng tưởng đến và cầu chúc cho vợ chồng bạn tôi là M. Đào-văn-Tổ từ đây vui ngậm mảy câu sau này:

Trại anh hùng, gái thuyền duyên.
Phi linh sánh phụng, đẹp duyên cời

[rồng.
Thuyền duyên sánh với anh hùng,
Trên hòa dưới thuận toại lòng mẹ cha;
Sớm sanh chồi quế nhánh hoa,
Nối dòng hương lửa Đào-giá mới tái.

Như vậy chẳng hồ một trại.

Cải-răng 10, 5 Mai 1925

Đồng-nghiep hân: LÂM-NGUYỄN-Si

cung hạ

Cùng thì tướng hát Cải-lương

Thưa phải, cũng thì tướng hát Cải-lương mà chữ-tôn độc-giả nên để mất vào hơn thư tướng nào nữa hết.

Vì sao? — Thưa chữ-tôn, vì độc bôn tướng này, chữ-tôn đã chẳng sánh huân sanh chán về cách sắp đặt lớp-lan và văn chương của tác-giả mà thôi;

mà chữ-tôn lại còn dựng thầy hôn luân-lý nước nhà phưởng-phất ngay trước mắt.

Tướng ấy tên chi? Tác-giả là ai? Già hao nhiêu một cuốn?

— Thưa chữ-tôn, tướng ấy nhân đề là "Tiết-Liêu Lương-Duyên", tác-giả là Lâm-doan-Chánh, bắt từ Bả-ngô-Mai (Cánh), già mỗi cuốn là năm cái.

Tướng "Tiết-Liêu Lương-Duyên" đây diễn theo truyện "Tiết-nhon-Quy chinh-dông", từ lúc Liễu-vien-Ngoại là thân sanh của Liễu-kim-Huê tra án "hồng-y" cho đến lúc Tiết-Lê gặp Liễu-kim-Huê tại miếu Động-cổ mà thành nên chồng vợ.

Tướng này phần làm tám màn, có hơn bốn chục bài ca, lời đặt đề rất thanh hải, nhà nhâm, già mỗi cuốn là năm cái, tướng cũng không phải mắc. Trong bốn tướng này, tác-giả có diễn nhiều đoạn, xem qua rất nào nùng ai oán, bi thảm khôn cùng, mà hay như thể và đáng khen, nhứt là tác-giả khéo tả cảnh nào tịch như cảnh này.

Nhà nào có con gái cũng nên mua một cuốn tướng này, già chẳng là bao nhiêu, trước là ngâm-nghe ca đọc cho con cháu nhà nghe mà sửa tánh rằng lòng, sau cũng mua vui dựng một vài trong lúc đêm khuya cảnh vắng, tướng chẳng phải là vô ích vậy.

Vậy ai bạn tri kỷ của M. Lâm-doan-Chánh đây?

Ài là khách tri âm đầu?

Ài là đồng hảo tâm đầu?

Ài là trang nghĩa hiệp đầu?

Ài là người yêu phong-mến tục đầu?

Ài là người hăm hắt tra củ dền?

Có nên ra công cổ động giùm, mua giúp giùm mỗi người một cuốn hay chăng? Kỳ-già đây xin hỏi.

P. S. Tướng "Tiết-liêu Lương-Duyên" của tác-giả Lâm-doan-Chánh



Như có ngứa khó chịu
vẩy thì phai dùng
Pommade Cadum
thoa hết tức thì.

AI MÀ DÙNG
THUỐC HƯƠM
của ông
Lương-y DEHAUT
mà XỎ
thì chẳng cần chi phải
CỦ' ẮN
và an dưỡng trong phòng.
Thuốc hươu này để uống làm và đã
màu xỏ lại xỏ rất êm thấm.

Bán tại
Nhà ông Lương-y DEHAUT,
147, Faub. St-Denis, Paris,
và khắp trong các tiệm thuốc
đều có bán.

hút từ Bả-ngô-Mai (Cánh) có trữ
hán khắp các nhà buôn sách trong xứ
Nam-kỳ và tại nhà của kỳ-già.
Về việc mua si có huê hồng nhiều,
xin hãy viết thư cho kỳ-già mà thương
nghị, thì sẽ có bức hồi âm lập tức.
có viết thư xin đề như vậy:
M. Lâm-nguyên-Si, Instituteur
à Cánh (Cánh).

Thời sự

Cánh
LÊ NỮ THÁNH JEANNE D'ARC.

Chiều bữa 9 Mai khởi cuộc chơi lễ bà Nữ-thánh Jeanne d'Arc, có cuộc đấu Foot-ball, hội Longxuyên đấu với hội Cánh. Cả hai bên đều chọn lương thiện nghệ, nhưng mà hội Cánh có nhiều tướng giỏi hơn hội Longxuyên, nhứt là 2 vị hậu tập M. Khai và M. rất tinh táo, trái ballon kho-lăng xuống cầu thành Cánh được, vì nhờ 2 vị này tả hữu giữ chặt, ballon vừa vô hậu đội thì bị tổng khởi biệt mủ, còn M. Hiếu lửa ballon cũng tài và đã nhiều miếng rất hay.— Hội Longxuyên chiến tướng lừa ballon thất giới, nhưng vì bị 2 vị hậu tập Cánh rất tài, nên không đem ballon xuống gần được mà tổng vô cầu thành Cánh. Vì vậy nên Hội Cánh thắng luôn 4 bàn, Longxuyên gỡ được 1 bàn (mà gỡ may, không đáng chm) Cánh còn thắng 3 bàn.

Tôi lại hát bông giữa trời, đi cò đèn, mua lân, nhạc tây, nhạc tiêu, hát bội Annam.— Qua ngày sau lúc 8 giờ sớm mai, làm lễ đọc kinh tại nhà thờ Cánh có các quan tại, nam đến dự rất đông, qua 9 giờ khởi chơi các cuộc như là: bắt heo, thả vịt, đi càn vọt, bơi thùng, cạp bột, nhảy bao, dài sn, v.v... chiến lại lúc 4 giờ tập thể tháo, cho trẻ nhỏ chạy đua, nhảy giây, v.v... Còn cả ngày đêm (2 đêm 1 ngày) đều có hát bội Annam tại rạp của làng Tân-an cất ngang rạp hát bóng Casino Léopold.— Có một điều không được nghiêm chỉnh, là mấy lần trước người coi hát không ai được phép treo lên giăng hát trong lúc hát bội làm tướng, lần này sao không thấy ai coi sóc chi hết, để mạnh ai nấy lên giăng, lớp người lớn lớp con tít trằng lên chặt giăng, dưng chen lẫn chặt nước làm cho khó bề hát bội làm tướng quá. Như đêm đầu 9 Mai, chúng nó trằng lên chặt nước, sợ mất đồ, nên hát bội báo xuống, chừng nó cụ lại rồi một chấp vát đá liên vô buồng hát, may là trúng nhâm tay một tên kép hát, chờ phải nhâm con mắt người nào đó mới là khổ hại cho!

Fondée en 1918

THUẬN-THÀNH

[BOTTIER—CHAPÉLIER]

7, Rue des Calisses—Hanoi

Kính cùng Quí-vị đang rõ, tiệm làm giày tây, da và làm nón nhiều kiểu đẹp, giá hạ, xin chờ tôn chiếu cố. Bán cả giá thực rõ.

Chủ-tiệm NGUYỄN-TIẾN-HÀM, kính mời

CATALOGUE FRANCO SUR DEMANDE



Vai lời cùng bạn

Từ ngày tôi về ở Sài, xa đến nay, vì chưa chọn được nhà cho vừa ý, nên nay dời, dời, làm cho nhọc lòng nhiều vì mất bằng, có đến ở lợ lợ phải tìm công việc kiếm.

Nay tôi quyết ở tại nhà số 240 NOT-BUONG PELLERIN (Bà-lơ-rơ) tự kêu là đường lợ, nhà thương cho thuốc cho tôi.

Vậy như quí-vị ai muốn thăm viếng, hoặc là cậy mượn tôi về việc kiện thưa xin mời đến nơi đó, tôi sẵn lòng tiếp rước và chỉ vẽ cho nên việc. Rất thán.

Nguyễn-Tân-Thành

Cựu Trưởng-đoàn

1er clerc de M^e Dartigueaux avocat

Saigon



Cuộc đánh số Panama

Đóng trước 20 quang có phước trúng được

500.000 quang

Al muốn thử số mạng, không biết chừng mình được trở nên giàu có liền là mình đánh số Panama, mình mua mandat đóng tiền đến 20 quang, sau n đi tháng đóng 30 quang, đóng trong 10 tháng, thì hết số. Khi mình đóng 20 quang, đến thì Công-ty số sẽ gửi cho mình một cái số để mình đóng làm chố, được tới kỳ số sẽ mình đóng coi họ may trúng mà lãnh tiền. Số Panama chẳng trúng thì sau (16) nào cũng phải trả về từ 500.000 quang, 250.000—100.000—10.000—5.000—2.000—1.000—chết hết là 400 quang.

Mỗi năm xổ ra 4 kỳ: 15 Février, 15 Mai, 16 Août, 15 Novembre. Mỗi lần xổ rồi, công-ty sẽ gửi đến cho mình một cái bản kê những số đã ra cho mình để số của mình.

CA thấy cho trúng 200 triệu quang.

Al muốn thử số mạng lần nữa trong nháy mắt thì mua mandat 20 quang đóng cho BANQUE DE CRÉDIT COLONIAL, RUE PAPÈRE, MARSEILLE (FRANCE), còn sau sẽ đóng 10 tháng n đi tháng 30 quang nữa. Trừ ngó lại có biết chừng đâu, nên làm thử làm l

O KÊ GIỮ DẠI THẬP ĐỒ HOÀN" Thuộc bộ huyết đến kinh trị 5 hứ huyết hạ, giá bán mỗi hộp 3 lượng 1\$70

"SÂM NHƯNG ĐỒ THẬP ĐỒ CHƠN HOÀN" Thuộc trị đau lâu lâu năm dài hết, giá bán mỗi hộp 3 lượng 2\$00.

"CH THỌ GỐTINH ĐƠN" Thuộc trị di tích mông tinh, giá bán 1 ve 30 grammes 0\$70

CẤP DẠI BỒ PHÉ HOA DÂM

HOÀN Thuộc trị ho lâu năm đau nhiều khổ, giá bán 1 ve 30 grammes 0\$70

"CH THỌ BỐI NGUYÊN VỆ SANH TRÁP" Thuộc uống bỏ người khí cho con người rất hay, giá bán mỗi một ve 300 grammes 3\$00, 1 ve lít 1.000 grammes 9\$00

"HUYỀN ƯNG THÁI BẢO ĐƠN" Thuộc uống nhuận trường trị há chữa, 1 hộp 0\$40.

TẠI NHÀ THUỐC THỌ XUÂN ĐƯƠNG chủ nhân LÊ-VÂN-HUYỀN Trầu có bán.

VOUS POUVEZ GAGNER

UN MILLION

500.000, 200.000 ou 100.000 Francs en achetant une obligation

CRÉDIT NATIONAL 1920

Payable 20 francs en souscrivant et le solde par 21 mensualités de Trésorier français. Dès le 1er versement on reçoit le numéro de titre et on a droit à la totalité du lot gagné. Tout en participant aux tirages avec un peu d'économie, et par conséquent sans s'engager, on peut gagner, d'un titre de 20 francs, jusqu'à 1 million.

- 1 lot de Un million
- 1 lot de 500.000 francs
- 2 lots de 200.000 francs
- 3 lots de 100.000 francs
- 6 lots de 50.000 francs

Sont pour les 8 tirages: 20 millions de francs de lots par an.

Les chances de gagner sont donc nombreuses.

Pour y participer, veuillez adresser 20 francs au Directeur de la

BANQUE NOUVELLE

8, Rue Papère, MARSEILLE (France)

Vente conforme à la loi du 12 mars 1900, qui donne toute garantie aux souscripteurs.

qui donne toute garantie aux souscripteurs.

Ước chi có hương chức làng Tân,

họ: Linh tuấn ở thường tại đó đứng

cho ai leo lên giăng bát như mấy kỳ

trước, để cho bát hội thông thả mà bát

được: chúng chẳng để cho người ta

xé n. Lại có đến bát to, là vì: nếu trảng

lên đông, o có coi sập giăng để những

người đứng dưới mang khổ nữa.

Trong 2 bữa lễ, tuy tới bữa 10 Mai

có trời mưa, nhưng các cuộc chơi cũng

được trọn vui và thiên hạ tự xem

cũng đông đảo như mọi khi vậy.

Một vay một trả

Đoạn thiên Tiểu-thiết

Pương ngưu lấy có câu: la richisse attire les amis, mais la pauvreté les éloigne — lại của ta cũng có nói: phú quý đa nhân hội, bần cùng thân thích ly — lại có câu: bần cư nhi phú vô nhân — phú lại thêm sơn hữu viễn thân — bực vậy nhưng tại họ ở ở nhọt hột trong làng theo phở tá anh Hà-công-Tài rất đông. Hà-công-Tài lại có tánh bảo sắc; có người ở đời chúng chỉ quí cho bằng tiền, có tiền mua tiền công được, thêm sống có đám "Bí-trọng Vu-Hồn" theo rặng-rình một bên để mà chuốt ngói khen tặng anh ta được để làm mai dụ dỗ các chị đơn-bà góa và các cô gái còn xuân trong làng. Vì thế nên: ngòi trư vợ chánh ở nhà, Hà-công-Tài còn có 5, 7 người vợ khác nữa, xóm này một người, xóm kia một người, thật là đông. Vì thế này, vì của tiền của anh ta mà biết bao gái trinh chỉ góa trong làng bị anh ta lường gạt rồi bỏ. Cũng như

một cô kia tên là Thị-Trước, bấy lâu treo giá trường loan, nhụy đào phong kín, quyết đợi khách đóng-sang mới gả thân nam giáng. Dè đâu: lời ngon ngọt đó dành, giăng thấp các khayếu dư, làm cho mẹ và anh của Thị-Trước phải xiêu lòng, đem Thị-Trước tặng hôn kễ chắt được nhờ cậy họ ngăn về sau; cách chừng vài tháng thì thấy Hà-công-Tài thôi lại vàng nhà mình nữa, còn bấy giờ bà mẹ Thị-Trước mới xướng, mới xúi Thị-Trước đón Hà-công-Tài mà niếu áo. Việc làm lỡ dở đi lại rồi công ăn trở, om bụng kẻ kễ, một ngày một lớn, kễ nó nhụy khayếu hoa. Hà là: máu ai thấm thịt này, bà thương cháu ngoại không đành bỏ đi đâu, bà đánh liều công quí (bản quyết) chịu tự nuôi nó lớn khôn, để ngày sau trả oán cho mẹ nó. Công còn 5, 7 chỗ như vậy mà anh Công-Tài gây cuộc oan khiêng, để cho thân phụ nữ thấm phỉa, om con đại chết chóc, uống oán ăn mòn thắm, trách ông tơ khéo-làng-lơ mới chli

Nói quá cái cơ-chi của anh ta đối đãi

rất thì oai dương như Hạng-Vô đối với Lưu-Bang lúc vào nơi Bái-Thượng. Hà-công-Tài là người thiếu học, nên trong mọi việc làm của anh ta đều cậy sức kim tiền mà lừa dối thiên hạ, bởi ra không biết xét: mạnh như cọp, còn có lúc phải bị tay nhón hăm hoi tay l. Anh ta quen thói hiệp đáp đả chúng, không để cho người ợc lòng mà không kiên riu búa ra chống trả cũng anh ta một cách liệp boanh làm cho suy dâm cái thói hiệp người của anh ta từ đó. Số là: năm 1898 Hà-công-Tài đương quyền làm Hương-chủ trong làng, một vị trong-thần kia tên Chông có người em làm Hương-quản tên Kinh, bấy lâu cũng đã nhiều lần bị hiệp đáp, mà Chông Kiên vẫn đứng nhà như: luôn luôn. Ngày nọ trong thế anh em họ nghĩ cho mình tên Chông tên Kinh, thì lại việc phải thì phải, chứ việc ức mà mình cũng làm thỉnh, thì uống bấy cha mẹ mình đặt tên cho mình là "Chông Kiên" mà không thấy ai Kinh Chông, thì có khi cha mẹ mình cũng bỏ thăm nơi cư-bị cho chúng không l Hà-công-Tài

thế khi thời của anh ta lúc này muốn lui rồi, lại đầu có nợ cho 2 anh em Kinh Chông đã lập tâm để cự cũng mình, nên cứ việc ý thế khoát rai 2 anh em Kinh Chông một ngày nọ tại nhà công, tức lòng Kinh Chông thế rửa hờn, mới ra sức: miệng thì mắng, tay nắm đầu, 2 anh em đánh một trận cho anh ta tởm mặt. Thời suy, nên nhơn tâm hết phục, bị đánh mà chẳng giải đến quan, đã tởn của lại còn chẳng khỏi bị quan quở mắng mà đuổi về; vì bấy lâu quan trên cũng có nghe cái tánh ý của hiệp người, của anh ta, nhưng chưa có ai thưa kiện chi, nên quan chưa nói đến, nay có dịp anh em Kinh Chông phàn-phui ra, quan bèn thừa cơ quở trách cho anh ta biết. Té ra đã bị đánh mà lại bị quở đuổi về thêm tởn bực tiền bạc, thật là báo ứng nhân tiền đã là mới rồi đó.

Từ ngày bị anh em Kinh Chông đánh đến nay, thì coi thế lực của Hà-công-Tài muốn suy, nói ra đầu gi, thiên hạ cũng ti nghe theo như lúc trước, còn anh em Kinh Chông thì phát thối, nhờ

họ được Công-Tài, ai này đều khiếp sợ.

Nói qua Hà-thị-Sáu từ ngày chông đồ về ở riêng cha, sau lại ông Hà-sơ-Nhật qua đời sự sống của ông đều chia ra cho mấy người con đứng đứng như thế, theo tờ chúc-ngôn của ông để lại.

Tại-Sáu lãnh phần thực, bạc trắng được 3 ngàn đồng, đất được 30 mẫu, lại nghĩ vì ở cùng anh ruột của mình chỉ đầu, tiếng ra tiếng vào hay, xích mịch trong nhà, chỉ bằng sáng của mới chia, (lính cái nhà riêng mà ở. Hà là: thời hư quí lòng, thanh văn một nhà, cảnh khuya-dòng tình, khổ dân lòng dục, chi ta nhè đưa cháu trong họ kêu chi ta bằng cô mà vậy duyên tơ tóc....

(Sau sẽ liếp)

PHẠM-CÔNG-TAM soạn



NGUYEN-CHÍ-HÒA. Kíph mớ

Nguyễn-long-Thao
Chữ hơn kinh cáo

"LỐI BƯỚC PHONG TÌNH" quyền thứ tư mới in rồi, có bán tại nhà:
"AN-HÀ ẤN-QUÁN CANTON".
Quyển này là quyển chốt tin như khán quan mua xem cho toàn bộ.

83: gần lại có trục bia thứ ĐU LƯU HIỆU CẢI ĐỒNG HỒ, bia CẢI TẠO hai thứ đầu này là cách hiệu huê-kỳ, tiếp không có khối, ít hao, mất sáng làm. Còn giá bán thì cũng như mấy hiệu đầu lửa khác.

Grammaire C. Augé Cours Préparatoire	0.80
Grammaire C. Augé Cours	0.80
élémentaire	0.80
Grammaire C. Augé Cours Moyen	0.80
..... id. Cours	0.80
supérieur	0.90
Memento de poche	1.00
Dictionnaire Larousse	3.00
classique	3.00
Dictionnaire Armand Colin	4.50
Peut Larousse illustré	3.00
Géographie Foncin Cours	0.80
Préparatoire	0.80
Géographie Foncin Cours	0.80
élémentaire	0.70
Géographie Foncin Cours Moyen	1.00
Arthur Layssenne Cours Élémentaire	0.50
..... id. (Livres de maître)	1.00
Choix de lectures (A. Mironneau)	0.80
Cours Préparatoire	0.80
Choix de lectures (A. Mironneau)	0.75
Cours Él. 1 ^{er} degré	0.75
Choix de lectures (A. Mironneau)	0.85
Cours 2 ^e degré	0.85
Choix de lectures (A. Mironneau)	1.00
Cours Moyen 1 ^{er} degré	1.00
Choix de lectures (A. Mironneau)	1.00
Cours Moyen Certificat d'Etudes	1.00
Cartes de la Cochinchine cartonnées	3.00

Kính thưa cùng lục châu Quý khách
đáng rở: tôi mua bán hơn năm năm,
bán hàng lâu, nhưng là vẫn xoay
cánh nhiều, cũng là hàng vườn, nhuộm
đen điều làng thất tội, không có trở lại
chắc ý, vì tôi mua bán đã lâu, nên
tôi hết sức lựa chọn kỹ nhuộm, nhuộm
tốt và hết chấm tội, nên các nơi khác
đó cảm châu, hoa lục các, cũng xá lục
soan bác thảo, lục soạn thượng hảo
đều có đủ thứ, còn hàng bác như, bằng
không thể bị kiếp hàng đen của tôi, và
gà: tôi bán lại rở. Còn đó mặc trắng như
thơ, lưỡng lược đủ thứ, tôi lãnh tại
Hà-nội, như quý khách muốn mua vật
chỉ dùng xin gọi thơ đến, thì tôi sẽ gọi
lại liền, như v. ước muốn mua nhiều
mà bán, tôi hơn giá rẻ hơn, hàng tôi
gọi *contre remboursement*.

Kim-Vân-Kiểu giải nghĩa mỗi cuốn	0.35
Nội quy Mai	0.30
Thị phổ	0.40
Một nàng nhà trô	0.50
Về Saigon	0.10
Về mây bay	0.10
Cung oán	0.15

Kim-Vân-Kiểu, Cung-Oán, Kim-Thạch
 kỳ duyên là những sách rất có liêng xua
 này, văn-chương tuyệt-bất, anh tu
 thâm trầm, tác giả là những tay trư-
 đồn trong văn giới nước ta. Những
 người nam đọc sách lên mua mà xem
 Ấy là những sách vừa giải về đường
 về-chương vừa có ích về đường đặc
 biệt.

Thuốc Thiên-Nhân cứu thái hoàn là một thứ thuốc vị hơi ôn-hòa chẳng luận già trẻ, đàn ông đàn bà mới ho, hoặc ho lâu, ho tã, ho ra máu ho có đờm, ho có đờm, dùng nó trong vài ngày thì thấy giảm dần. Chỗ này nói bao nhiêu người đã dùng rồi đều gởi thư đến khen ngợi chẳng cùng. Cách dùng thì khi mua thuốc sẽ có gởi toạ cho cứ đo theo đó.

Giá bán hộp nhỏ 5 miếng.....0.80
Hộp lớn 10 miếng.....0.50

Thuốc Thiên-Lý-Nhân cứu bệnh m Th u ô c dùng toàn nhà cốp mà luyện chế ra. Lâm người mới đã trên năm sáu tháng mà khi dùng trong tuần lễ thì thấy sáng như thường. Thuốc nhỏ vào đã ngứa và má lấm. Cách dùng đã biên vào trong toạ, khi mua sẽ gởi theo với thuốc.

Ay là tôi ông Phạm-Quỳnh đi tay vào nhà hàng langsa thấy trần tròng nước mắm Phú quốc nên tôi trong Nam Phương số 65 November 1922.

Vậy nên tôi đi gọi nhà lập số muối cá cơm, làm nước mắm tại Phú quốc đem về bán thường thường tại nhà tôi ở chùa thành Cảnh-thờ.

Hiện nay tôi có BÚ HANG NƯỚC MẮM NEM, MIM MỰC, VÀ CÁC THU KHO BIÊN VÀ TÔI CÓ THU NƯỚC MẮM NHỊ NGON NHẤT, dễ dàng trong dân, tiện rất tại xin quý ông gọi bà đồng đến thì rõ.

Ngài nào ở lại chùa thành, có cần đồng thì tôi sẽ đem đến nhà và tôi hứa chắc là nước mắm của tôi thiệt ngon thiệt tốt, nếu có hư trở thì tôi bồi lại cho.

Xin quý ông qui bà chiều có giúp đồng bang bán đó nội hóa, đồng bán trong khu dân.

Hiệu: BÌNH-HƯƠNG

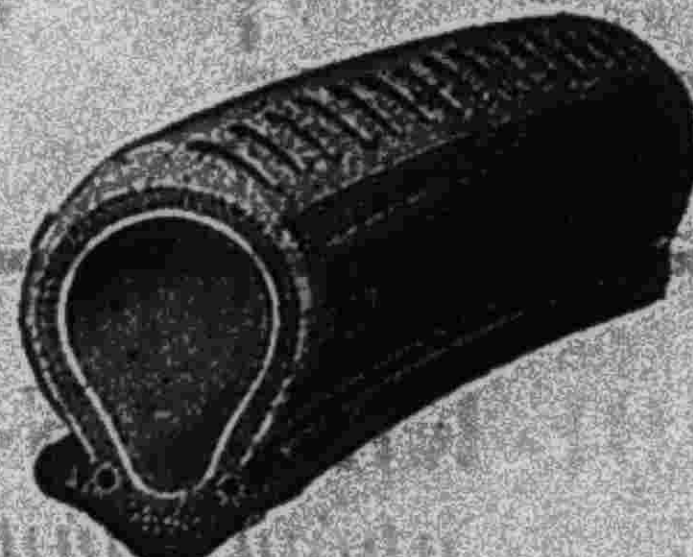
Nhà bán đồ lợi hóa Hàoien Phúquế
nguyên-nay-Bến Đuơng Cai-khê ugang
ở nhà đèn Cánh.

Lò gạch Anom biếu PHÂN NHIỀU
à MÃI GIÀM par TRẦN (CANTHO) &
bán đủ các thứ gạch thiếc lát. Qu
khách muốn mua xin gởi thư cho L.
NHIỀU mà thương nghị.

Vố xe thương hăng

Giá bán mới sửa lại cho những vỏ và ruột xe kéo và xe máy

HIỆU Bergougnan
thứ thượng hạng



Vỏ xe kéo mỗi cái, giá là	6\$ 50
Ruột xe kéo mỗi cái giá là	2, 25
Vỏ xemáy mỗi cái giá là	2, 20
Ruột xemáy mỗi cái giá là	1, 20

Có trữ bán tại:

Garage Trần-dật-Nghĩa Cảnh-thơ
Tiệm Trần-Phước-Hạt-giá
" A. Gianna Biêch-hòa
" K. Pesson Phom-Penb
Hàng chầu cho Nam-kỳ và Cao-man
L. DESMARQUOY et C^{ie}— 61 đường
Pellerin & Saison.

Sách mới xuất bản

Mới đây quan Tri-phủ Nich-giang Bäcký là ông Bùi-thiện-Cần mới xuất bản bộ “ KIM-VÂN-KIEU chế tân ”. Những bộ Kim-Vân-Kieu xuất bản lâu nay tưởng chưa có bộ nào giải nghĩa rõ ràng và tưng-lai như bộ này. Quan-phạm-Văn-Thụ Tổng-Đốc Nam-Bịnh duyệt bộ sách này có phê rằng: Vừa đây tiếp Ông Bùi-thiện-Cần tri phủ Lạng Giang đệ duyệt bộ Kim-Vân-Kieu chú giải là thứ mực của cụ cố án Bùi-khánh-Dân soạn tập từ khi chú hát Đổng-Vân-Việt-Bao, nghìn năm hết một nghìn ngoại truyện, không hề sai một điểm chữ suốt từ buổi nguyên chữ nho, chú thích, dùng bằng quốc ngữ, tính bao nhiêu tám bát tám mớ hồi, mực chan nước mắt, đến nay tính là mới thành bộ sách có giá trị đáng công truyền.

Và trong sách này những điển-tích chép bằng chữ nho, người nào muốn học thêm chữ Hán coi thiệt có ích. Ai là người thích văn nôm tưởng công việc soạn một bộ Kim-Vân-Kieu chú thích này dễ vào thư phòng.

Có bán tại nhà Au-quán Hậu Giang.
Giá mỗi cuốn 0\$76

Già rè !!! Già rè !!!

KÍNH CÙNG QUÍ-VỊ RỒ:



Bản hiệu mới tiếp dùng một kỹ viết kẹp theo từ áo "Porte plume à réservoir" à remplissage automatique, cóagra bằng metal nikelé đẹp lắm, không thua gì các hiệu khác.

Giá định bán rở, mđ
cay.....0280

Ai mua nhiều về bán
 lại 12 cây, giá chẵn
 là..... 6\$00

Thư viết này không phải xấu mà bảnh, bởi là viết của các xuyến. Langsa gọi qua, nếu giữ kỹ càng thì cũng dùng lâu dài.

Hy này lại không hay
chiêu; như Quí Vị cần
dùng viết thư đến mua
màu màu kéo hết.

Xin để thờ và mào
cho:
M. ĐO-VĂN-Y

Quân-Vũ An-Quân An-N
Cánh.

Lời rao

Xe máy mới từ 65.000 đến 130.000
xe Peugeot bán y giá bán lớn Saigon. Có
bán đồ đồ phụ tùng xe máy, khăn đ
tốt, giấy bạc, giấy bầm 6ch kiêu

say han lãn, hàn bặc, dòn tây nhiều
kiểu. Pháo tây làm thật giống, qui ông
đi xa muốn biết giá bán, xin hỏi mục lục
"Prix courant". Hồn hiệu sáng lòng gọi
cho không. Trương-văn-Hành
(Gán Tòa bố) Sadeo

Printed le 14 Mai 1925
Tirage: 850 exemplaires

CANTHO IMPRIMERIE DE L'OUEST

Verdict: Guilty